

‘Wansmakelijke’ Torfs

10/06/2014 | Maarten Boudry

Maarten Boudry put

Rik Torfs heeft zijn eigen betoog ‘wansmakelijk’ genoemd ([DS 7 juni](#)). Wie ben ik op hem tegen te spreken? De meervoudige moord van de diaken uit Mene verklaren vanuit de liberale euthanasiewetgeving, zo waarschuwt Torfs eerst nog, zou van wansmaak getuigen. Maar niet veel later schildert hij de dodende diaken af als de overtreffende stap van de progressieve euthanasiewet, langs een ‘evolutie in drie fasen’. Eerst richten mensen hun eigen levenseinde in, maar voor je het weet beschikken ze ook over het leven van anderen. De grens is dun, de helling glad.

Dat is de wereld op zijn kop. De liberale euthanasiewetgeving steunt op de onwankelbare sokkel van de zelfbeschikking. Mensen zonder hun toestemming de dood in drijven is geen ontsporing van het recht op zelfbeschikking, maar de meest fundamentele schending daarvan. Pleitbezorgers van zelfbeschikking zijn dan ook

geen ‘voorstanders van euthanasie’, alsof ze zo veel mogelijk mensen een zelfgekozen dood willen aanpraten, maar van het recht om het levenseinde naar eigen wens in te richten. De keuze om de laatste ademtocht lijdzaam te ondergaan, verdient evenveel respect als de keuze om haar te bespoedigen.

De diaken begon zijn moorddadige praktijk in de jaren 80, ruim voor de maatschappelijke discussie over euthanasie op gang trok. Die kan daar geen enkele invloed op uitgeoefend hebben. Als Torfs de moordende diaken zo nodig levensbeschouwelijk wil recupereren, dat hij zich dan het volgende bedenkt. Mensen ongevraagd euthanasie toedienen, is eigenlijk het spiegelbeeld van het paternalisme waarin sommige gelovigen vervallen. De ene ontnemt een leven zonder toestemming, de ander rekt het leven en lijden tegen de uitdrukkelijke wil van de betrokkene. De ene handeling is natuurlijk veel drastischer (actief handelen – dus moord), de andere is slechts schuldig door omissie. Beide treden de zelfbeschikking met de voeten, en vertrekken vanuit de aanmatigende gedachte dat de ene mens over het leven en de dood van een ander kan beschikken.